

*

Историята на народната ни просвѣта и развой на българското училище, съ които тъй много се издигна българският народъ предъ очите на просвѣтените народи, съ тъсно свързани съ името на единъ достоенъ нашъ деецъ, чиято многогодишна дейност за благото на народа ни е известна на всичка ни. Това е покойният дѣдо Христо Г. Дановъ.

Съ своята многогодишна дейност — първенъ като учителъ, същне като **пътуващъ книгопродавецъ и съячъ** на будни мисли въ недавнашното минало на робска България, и най-после като издателъ на безбройни книги и други учебни помагала, съ които се тласна много напредъ новобългарското образование, книжнина и животъ, — дѣдо Дановъ отдавна си е спечелилъ видно място въ реда на поменатите по-горе народни труженици, та съ пълно право заслужава и той да живѣе въ паметта на нашето потомство, като единъ отъ най-заслужилите синове на България.

Имената на труженици като Данова трѣбва да ни бѫдатъ много скъжи, защото тѣ, като сяйни звезди, красятъ недавнашното ни минало. Всѣки народъ живѣе и се гордѣе съ сегашното, и още повече съ своето минало; отъ тамъ той черпи сила за себе си. Доблестното минало на единъ народъ е капиталъ и залогъ на неговата дейност въ бѫдеще. Нека върху примѣра на миналите и сегашни наши труженици българските майки, бащи и учители възпитаватъ младото поколѣние, надеждата на майка-България, която много и много очаква отъ него! Нека нашата младежъ знае, че народъ, който престане да се интересува отъ своята история, който не цени заслугите на своите труженици — самъ се осъжда на гибелъ!

*

Христо Груевъ Дановъ е роденъ на 27. юли 1828. г. въ въ гр. Клисура, Карловско. Починалъ на 11. декември 1911. год.

„Нашите училища трѣбва да даватъ общо знание, което да бѫде цѣло, съвършено, па било за селянинъ или гражданинъ, занаятчия или търговецъ . . . Това общо знание трѣбва да избави човѣка отъ духовни и веществени предразсѫдъци и душевни несгоди, да се свѣсти и направи истински човѣкъ“.

Христо Г. Дановъ.

